

Posudek na bakalářskou práci Jiřího Boritzky
„Válka habsburské monarchie s Osmanskou říší v letech 1716-1718“,
Praha 2006, 113 stran rkp.

Jiří Boritzka se ve své bakalářské práci zabývá obdobím, kdy v Evropě probíhala celá série válek. V roce 1713 fakticky skončila válka o španělské dědictví a již v roce 1714 začal nový konflikt, když Turci napadli benátské državy. V roce 1716 se do války zapojila i habsburská monarchie. Rakouská armáda během války (1716-1718), zejména díky vojenskému géniu Evžena Savojského, dosáhla velkých vítězství. Boritzka si vybral a zpracoval právě tento konflikt mezi habsburskou monarchií a Osmanskou říší.

Boritzka postupoval chronologicky; bakalářská práce je rozčleněna do osmi kapitol. První dvě jsou jakýmsi prologem – uvedením do problematiky. První se zabývá válkou v letech 1683-1699 a velmocenským postavením Osmanské říše a habsburské monarchie, druhá evropskou politikou v letech 1700-1715. Je otázka, zda je takový postup efektivní. Podle mého názoru by bylo na místě nejprve obecně zhodnotit evropskou politiku druhé poloviny 17. století a počátku 18. století a teprve poté se věnovat problematice tzv. „osmanského nebezpečí“ ve druhé polovině 18. století. Nutno ovšem dodat, že „jinak“ jsou obě kapitoly věcným a užitečným úvodním shrnutím a, zejména první z nich, uvedením do problematiky „rakouských válek s Turky“.

Třetí kapitola je pokusem o analýzu začátku konfliktu Osmanské říše s Benátskou republikou a diplomatického jednání s habsburskou monarchií o vstupu do války. Další kapitola je věnována specifické taktice bojů v tureckých válkách. Vlastní bakalářská práce, její „jádro“, de facto začíná pátou kapitolou, tj. analýzou počátků kampaně a bitvy u Petrovaradína. Další tři kapitoly v chronologickém sledu analyzují další vedení války – dobytí Temešváru, bitvu u Bělehradu a nakonec uzavření míru v Požarevací.

Je chválihodné, že se Boritzka nesnažil ve své práci pouze o „otrocké“ líčení jednotlivých válečných tažení, ale pokusil se je zasadit do širšího rámce evropské politiky; pozornost je přitom věnována císařské i turecké straně.

Boritzka se v bakalářské práci opřel o velice cennou ediční řadu *Feldzüge des Prinzen Eugen von Savoyen* a o – na bakalářskou práci – rozsáhlou odbornou literaturu v českém, německém a anglickém jazyce.

Po obsahové i formální stránce „dílo“ Jiřího Boritzky splňuje všechny nároky kladené na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k úspěšné obhajobě.

Doporučené hodnocení: v ý b o r n ě

V Praze, 31. srpna 2006

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Kovář', with a checkmark above it.

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin, FF UK Praha